

[Jensen-Stevns.]

er den mest hensigtsmæssige, men jeg tænker mig, at noget lignende er Tilfældet indenfor de andre Partier. Jeg for mit personlige Vedkommende skal dog i det mindste ikke lægge nogen Hindring i Vejen for § 25, som den her er formuleret.

I § 26 ser jeg med Interesse, at Overligningskommissionerne bliver bestaaende nogenlunde i den Form, hvori de forefindes nu for Tiden. Den Gang vi i 1929 behandlede Købstadkommunalloven i dette Ting, fik vi en Henvendelse fra Foreningen af Ligningskommissioner, som gik ud paa, at Overligningskommissionerne maatte anses for at være overflødige og derfor hellere maatte afskaffes. Men det viser sig nu, at Overligningskommissionerne har været mere sejlivede end Ligningskommissionerne selv. Jeg tror heller ikke, de kan undværes, og jeg har intet imod § 26, saadan som den her foreligger.

§ 30 indeholder nye Bestemmelser angaaende Ansvar for Kommunens Midler. Der sondres nu mellem det almindelige Ansvar, som paahviler det hele Byraad, og saa det særlige Ansvar, som paahviler Borgmesteren samt Kasse- og Regnskabsudvalget. Det forekommer mig, at disse Regler er gode, og jeg er tilfreds med den Affattelse, de har faaet.

Jeg er ligeledes veltilfreds med den Affattelse, som § 33 har faaet med Hensyn til Ordningen af Revisionsvæsenet. Jeg glæder mig navnlig over, at det nu er blevet udtrykkelig fastsat i Loven, hvad Revisorernes Hverv egentlig omfatter, thi det forekommer mig at være en ønskelig Ting, at man ligesom giver Revisorerne deres Fuldmagt med, naar de møder og skal udøve deres Arbejde. Det vil bidrage til at hæve hele Revisionsordningens Anseelse, og det har altid forekommet mig, at Revisionsordningen er en ganske nødvendig Bestanddel af vor hele kommunale Forvaltning. Jeg tror, at jeg, da vi sidst behandlede Forslag til Lov om Købstadkommunernes Styrelse her i Landstinget, netop udtalte Ønsket om, at det udtrykkelig blev præciseret i Loven, hvilke Rettigheder og Pligter Revisorerne havde. Jeg er altsaa fuldt tilfreds med den Formulering, som Lovens Bestemmelser har faaet paa dette Punkt.

Det var dette, jeg vilde sige angaaende de Regler, som findes i Lovforslaget, men nu kommer jeg til de Ting, som efter min Mening savnes deri, og hvis Ikke-Tilstedeværelse jeg maa beklage. I §§ 11 og 19 finder man Bestemmelser om Havnene, og i § 11 fastsættes det, at der i Overensstemmelse

med Vedtægten kan nedsættes et særligt Udvalg for Havnevæsenet. Men jeg beklager, at man ikke dør har indføjet en Bestemmelse om, at de stedlige Handelsforeninger skal have en vis Indstillingsret, naar der er Tale om Valg af Havneudvalgsmedlemmer. Den Gang vi behandlede Lovforslaget her i Tinget i 1929, modtog vi desangaaende en Henvendelse fra Provinshandelskammeret, og jeg vilde ønske, at man i det andet høje Ting havde indkommet denne Henvendelse og indsat en dertil sigtende Bestemmelse. Thi det forekommer mig dog at være en ganske naturlig Ting, at den Gruppe indenfor Borgerskabet, som har mest med Havnene at gøre og som Følge deraf har det bedste Kendskab til Havnens Forhold, ogsaa faar en Indstillingsret.

Dernæst maa jeg sige med Hensyn til § 19, at dør finder man i næstsidste Stykke en Bestemmelse om, at Ministeren for offentlige Arbejder fastsætter, efter at han har indhentet Byraadets Betænkning, Reglement og Takster for Havneforvaltningen. Der findes imidlertid ikke nogen Bestemmelse om, at Ministeren skal rette sig efter Byraadets Erklæring, og der findes heller ingen Bestemmelser om, hvad han i øvrigt skal tage Hensyn til og rette sig efter ved Fastsættelsen af disse Takster. Angaaende dette Forhold var der i Folketinget af et Mindretal stillet et Ændringsforslag, som gik ud paa, at der ved Fastsættelsen af de enkelte Havnes Takster skal tages Hensyn til den paagældende Havns økonomiske Forhold, og at Ministeren ikke kan modsætte sig en almindelig Nedsættelse af Havnetaksterne, naar den efter hans Skøn maa anses for forenelig med en for Havnen i det hele forsvarlig Økonomi. Jeg vilde lægge megen Vægt paa, om man under Sagens Behandling kunde enes med den højtærede Minister om at indsette en saadan Bestemmelse i Loven.

Endelig findes der i § 18 Bestemmelser om de saakaldte Landdistrikter, og man har her en Bestemmelse om, hvordan Fremgangsmaaden skal være, naar der er Tale om Adskillelse af et saadant Distrikt fra Købstaden. Derimod savner jeg en tilsvarende Bestemmelse, naar der er Tale om Indlemmelser af deslige Distrikter i Købstaden, og det forekommer mig, at det er et betydeligt Savn i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil derfor gerne udtale Haabet om, at det maa kunne lykkes at enes med den højtærede Indenrigsminister om Indføjelsen af en saadan Bestemmelse. Der var ogsaa angaaende dette Forhold stillet et Forslag af et Mindretal i det andet høje